
Odszedł do Pana o. Calabuig

Salvatoris Mater 7/1, 455-456

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Deklaracja anglikańsko-katolicka o Matce Bożej

2 lutego 2005 r. w Seattle (USA) zakończono redagowanie wspólnej deklaracji katolicko-anglikańskiej na temat Matki Bożej i Jej roli w życiu i nauczaniu Kościoła: „Maryja: łaska i nadzieja w Chrystusie”. Dokument jest dziełem Komisji Anglikańsko-Rzymskokatolickiej (ARCIC). Prace rozpoczęto w 1999 r. w Kanadzie.

Alexander J. Brunett i Peter F. Carnley, dwaj współprzewodniczący komisji, napisali m.in. *sięgnęliśmy do Pisma Świętego i wspólnej tradycji, która jest wcześniejsza od reformacji oraz kontrreformacji. Tak jak w poprzednich dokumentach Międzynarodowej Komisji Anglikańsko-Rzymskokatolickiej (ARCIC) próbowaliśmy użyć języka, który odzwierciedla to, co posiadamy wspólnego i wykracza poza kontrowersje z przeszłości. Jednocześnie, w oświadczeniu tym, musieliśmy stawić czoła definicjom dogmatycznym, które są integralnie związane z wiarą katolików, ale w dużej mierze obce wierze anglikańskiej. Członkowie ARCIC usiłowali przyjąć inny sposób uprawiania teologii i razem rozpatrywali kontekst historyczny, w którym rozwinęły się pewne doktryny. Pracując w ten sposób, nauczyliśmy się od nowa poznawać nasze własne tradycje, oświecone oraz pogłębione przez zrozumienie i uznanie tradycji drugiej strony.*

Tłumaczenie dokumentu na język polski ukaże się w następnym numerze „Salvatoris Mater”.

Kolokwium mariologiczne

Międzynarodowe kolokwium mariologiczne nt. „Lud kapłański w drodze z Maryją” odbędzie się w Grace-San Luca (Kalabria) w dniach 13-15 X 2005 r. W programie m.in.: „Wszyscy kapłani w Chrystusie. Teologia kapłaństwa po Vaticanum II” (A. Stagliano, Catanzaro), „Lud kapłański. Perspektywa ewangelicka” (G. Hammann, Neuchatel), „Ikonografia grecko-bizantyjska Ostatniej Wieczery” (C. Charalampidis, Tesaloniki), „Maryja, Matka umiłowanego ucznia” (I. Schinella, Catanzaro), „Maryja typem ludu kapłańskiego” (S. De Fiores, Roma), „Jaki kapłan w trzecim tysiącleciu?” (J.L. Barragan, Città del Vaticano).

Odszedł do Pana o. Calabuig

5 lutego 2005 r. zmarł w Rzymie o. prof. Ignazio (Raphael) M. Calabuig OSM, emerytowany profesor Papieskiego Wydziału Teologicznego „Marianum”.

Urodził się 4 marca 1931 r. W 1950 wstąpił do Zakonu Serwitów, w 1955 r. przyjął święcenia kapłańskie. W 1960 r. obronił doktorat nt. „Los formularios V-VIII de la sección XL de sacramentario leoniano”. Od 1978 r. był redaktorem naczelnym „Marianum”, zaś w latach 1990-2002 rektorem „Marianum”.

Był wybitnym znawcą liturgii i mariologii, członkiem-założycielem Włoskiego Stowarzyszenia Mariologicznego, Włoskiego Stowarzyszenia Profesorów Liturgiki, a także konsultorem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów od końca lat sześćdziesiątych, biorąc czynny udział w posoborowej reformie liturgii rzymskiej, współpracując m.in. z takimi mistrzami liturgiki jak: Martimort, Jounel, Fischer, Lengeling, Pascher, Raffa, Bugnini. Wielce przyczynił się do opracowania rytuału konsekracji dziewic, profesji zakonnej, dedykacji kościoła. Jego zasługą jest ogromny wkład w opracowanie *Marialis cultus* i *Collectio Missarum de beata Maria Virgine*. Od 1988 r. był konsultorem w papieskich celebracjach liturgicznych. Pogrzeb odbył się 8 lutego 2005 r. w kościele św. Marcelego w Rzymie.

Był bardzo lubiany przez studentów „Marianum”, zarówno jako wykładowca, jak i człowiek, zakonnik. Zawsze miał czas na rozmowę, umiał zachęcić do pracy, a przykładem swojego życia pokazywał, w jaki sposób łączyć uprawianie mariologii z postawą maryjną w codziennym życiu.

(jk)